

יוצא לאור
על ידי ועד כפר חב"ד
ארה"ק ת"ו

גיליון 302 • ערב שבת קדש פרשת משפטים (שקלים) • כ"ד בשבט תשע"ח

קבלת-על, הבנה, שמחה!

ילד/ילדה: בפרשה הקודמת - פרשת יתרו - קראנו על מתן-תורה. הקדוש-ברוך-הוא ירד על הר-סיני ומסר לנו תורה מהשמים. במעמד המיוחד והחד-פעמי הזה, שמענו בני-ישראל את עשרת הדברות, שהם היסודות לכל התורה כלה.

מפרשת יתרו אנחנו עוברים הישר אל פרשת השבוע שלנו - פרשת משפטים - המכילה רכוז גדול של דינים, בתחומים שונים: דיני נפשות, דיני פגיעה בגופו או ברכושו של הזולת, דיני נזקים הנגרמים על-ידי בהמה או על-ידי אש, דינים הקשורים לאסור עבודה-זרה, דיני אסור אכילת בשר בחלב, דיני שמטה ועוד ועוד.

ונשאלת השאלה: האם כל הדינים הרבים הללו, שבפרשתנו, נתנו גם-כן בהר-סיני?

אבא/אמא: על כך משיב רש"י, תוך שהוא מדיק במלים שבה נפתחת הפרשה - "ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם".

אומר רש"י: לא נאמר "אלה (המשפטים)" אלא "ואלה (המשפטים)". יש כאן אות ו' המחברת את פרשתנו עם הפרשה הקודמת [בכללי הדקדוק קוראים לזה 'ו' החבור']. ה-ו' הזאת מלמדת אותנו, כי "מה הראשונים (=עשרת הדברות נתנו) מסיני, אף אלו (=כל הדינים שבפרשתנו) - מסיני".

לסכום: כל הדינים הרבים שבפרשת משפטים (וכך גם שאר דיני ומצוות התורה) נתנו לנו מאת ה' תברך, בהר-סיני.

הידיעה הזאת, שכל התורה כלה נתנה לנו בסיני, היא היסוד הראשון והחשוב ביותר בקשר לקיום תורה ומצוות.

ב"ה

ג"ה

גשורה טובה ומנחת:

אבות ובנים-זמן חורף

בית הכנסת "נחום יצחק" - ליל שבת
בית הכנסת "שטיינבאך שול" - ליל שבת
"בית מנחם" - מוצש"ק - שעה 19:30
"מענדעליס שול" - מוצש"ק - בשעה 19:30

המשתתפים בקביעות בתכנית "אבות ובנים" ישתתפו בהזרה מיוחדת אל כראים כיסה לרבי, 60 אזרות קודש ו60 איקוטי שיחות.

בבונה ארגון אבות ובנים כפר חב"ד

* בכפוף לתנאי ההשתתפות

brn creative

לזכות החייל בצבאות ה'

יוסף יצחק שיחי' אבוהב לרגל יום הולדתו ט"ו שבט

והחייל בצבאות ה' אהרון יום-טוב שיחי' אבוהב לרגל יום הולדתו כ"ד שבט

נדפס ע"י ולזכות שמואל וחיה שיחיו אבוהב

לשנת הצלחה וברכה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות

להקדשות ולמנויים להערות והארות ניתן לפנות (בהודעות) למס' 052-3047770

✂

גיליון 302 משפטים

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

✂

ואולם במרוצת הזמן נזקק הספר לתקון וחדוש יסודיים, על מנת שיתאפשר לקרא בו.

לפני כשנה וחצי העלו מספר אברכים, בעצה אחת עם המרא דאתרא שליט"א, את הרעיון לתקן את ספר התורה, על מנת שיהיה אפשר לחזור ולקרא בו. ממחשבה הם עברו למעשים. בשלב ההוא איש מהם לא העלה על דעתו כמה קשה ויקרה תהיה המלאכה. כבר יותר משנה עמלים מספר סופרי סת"ם על מלאכת תקונו של ספר התורה. כעת אווזים בספר דברים, כאשר עלות התקון עד כה בלבד הגיעה למחיר כתיבתם של שני ספרי תורה חדשים (!). בכל עלויות העבר נשאו חסידים חמים ונדיבי לב.

עתה, בהתקרב המלאכה לסיימה, העלתה ההצעה לשתף את כלל תושבי הכפר ובמיוחד את הילדים והילדות, צאן קדשים, במעשה ההיסטורי הגדול של תקון ספר התורה. אלו הם אותם ילדים וילדות הנזכרים במכתב הרבי הקודם, בהגדירו את מטרת שליחת ספר התורה לכפר חב"ד: "לאות זכרון תמיד במוחכם ובלבבכם... לחנך את בניכם ובנותיכם בדרך, בלי פשרות".

נדמה כי מיתר אפלו להסביר את גדל הזכות והנחת רוח והברכה הכרוכים בהשתתפות זו. זכות למשתתף/ת, נחת רוח לרבי הקודם ולרבי נשיא דורנו (שכבר אז עמד בראש המרכז לעניני חנוכה) והיה מי שבפעל שלח את ספר התורה, וברכה בכל המצטרך - לכל המשפחה כלה.

הצעתנו אפוא היא שכל ילד וכל ילדה ישתתפו בסכום של 10 שקלים.

✂

גם אני רוצה להשתתף בתקון ספר התורה

שם פרטי _____ שם האם _____

שם משפחה _____

שמות כל המשתתפים והמשתתפות ישלחו אל האהל הקדוש

✂

בדורני החסידים

ביחד מסיימים

את תקונו ספר התורה

ששלה הרבי הקודם לכפר חב"ד

לפני קרוב לשבעים שנה יסד כבוד קדשת אדמו"ר הרי"צ את כפר חב"ד. ביום ההקמה הרשמי של הכפר, כ"א באיר תש"ט, שלח הרבי הקודם מכתב אל המתישבים שזה לא כבר הצליחו לצאת מרוסיה והגיעו לארץ ישראל.

חיייהם של החסידים היו מאוד לא פשוטים. השטח שנבחר היה בצי, ללא כבישים סלולים ובלב פרדסים צופני סכנות. גם קני מים וחשמל לא היו להם. החסידים המסורים התגוררו בכמה בקתות עלובות ועזובות, ונאלצו להתחיל לבנות הכל מאפס.

ופתאום... מכתב.

"אל ידידינו אנ"ש ותלמידי התמימים המתישבים כעת בארץ הקדושה תבנה ותכונן, השם עליהם יחיו", פתח הרבי הקודם את מכתבו. מיד לאחר מכן באה הבשורה: "צויתי להנהלת ה'מרפז לענייני חנוכה לשלח לכם ספר תורה".

הרבי הקודם מסביר לחסידים מדוע בחר לשלח אליהם ספר תורה דוקא:

"והיתה קבלת ספר התורה אשר אני שולח לכם, לאות זכרון תמיד במוחכם ובלבבכם, לסדר את כל חייכם הפרטיים והכלליים, על פי התורה, וכפי שהורונו אבותינו רבותינו הקדושים... לחנך את בניכם ובנותיכם יחיו בדרך, בלי כל פשרות, ולהאציל מרוחה, רוח ישראל סבא, על שאר אחיכם בני ישראל יחיו, הקרובים והרחוקים לעת עתה, בהשפיעכם עליהם לנחותם הדרה העולה בית א-ל, היא דרה למוד התורה ביראת שמים וקיום המצוות בהדור, מתוך קרוב אמתי, הנובע מאהבת ישראל ומדות חסידות אשר על פי תורת דברי אלקים חיים".

ואכן, כעבר זמן הגיע ספר התורה אל כפר חב"ד. קשה למצא מלים אשר יתארו כראוי את ההתרגשות העצומה שאפפה את התושבים, בצאתם יחד אל הכביש הראשי כדי לקבל את פני ספר התורה הקדוש והמיוחד הזה.

מאז ועד היום, ספר התורה ששלח הרבי הקודם שוכן כבוד בארון הקדש, מלווה בנוכחותו את תושבי הכפר.

שלב ראשון - קבלת-על. להפיר הלכה-למעשה את כל פרטי הדינים והמצוות, ולקיים זאת מפני שפך נצטוינו בהר-סיני.

שלב שני - לדעת ולהבין בשכלנו את טעמי המצוות וההלכות.

אבל יש גם שלב שלישי, נוסף, והוא מיסד על תורת אדמו"ר הזקן הידועה, לפיה "צריך לחיות עם הזמן". פרוש הדברים הוא ש"צריך לחיות" עם כל ענייני התורה השכיחים לזמן שבו נמצאים, ובראשם - פרשת-השבוע.

ההוראה הזאת (של אדמו"ר הזקן) מקבלת משנה-תקף בפרשתנו, שהיא הפרשה ה'ח"י' (=18) בתורה...

ילד/ילדה: כשעושים פעלה כלשהי מתוך "חיות", הדבר מעורר בלב שמחה.

כאשר אדם מבצע דבר-מה רק משום שהוא מוכרח לעשותו ולא מתוך חשק וחיות, הוא בהחלט לא שמח בשעת מעשה. לעמת זאת, כאשר אדם עושה דבר-מה מתוך חשק וחיות, לבו מתמלא שמחה תוך כדי בצוע המשימה.

וזהו השלב השלישי בלמוד תורה ובקיום מצוות: אחרי הקיום בפעל של המצוות מתוך קבלת-על ומשמעת לצווייו של הקדוש-ברוך-הוא, ולאחר שהבנו בשכלנו את טעמי המצוות, עלינו לקיים זאת מתוך חיות המביאה לידי שמחה.

שפן, חיו של יהודי העובד את ה', הם חיים טובים ושמחים!

(על-פי 'התוועדות' תשמ"ט, חלק ב', עמ' 307 והלאה)

ילד/ילדה: אלא שבכך בלבד אין להסתפק.

לא מספיק לקיים מצוות בפעל, מתוך ידיעה ואמונה שהן נתנו לנו מאת ה' בסיני.

נדרש כאן דבר-מה נוסף. מהו הדבר?

הבה נעין בפרוש רש"י על המשנה הפסוק, "(ואלה המשפטים) אשר תשים לפניהם": אמר לו הקדוש-ברוך-הוא למשה רבנו, אל תעלה על דעתך לומר, שמספיק ללמד את בני-ישראל את ההלכות, פעמים או שלוש פעמים, כדי שהם ידעו כיצד לקיים אותן (גם אם הם לא מבינים את ההסברים והטעמים של כל הלכה והלכה). לא ולא! "(ואלה המשפטים) אשר תשים לפניהם! עליך - משה רבנו - לסדר ולהגיש יפה-יפה את כל הדינים והמשפטים לפני בני-ישראל, ממש כמו שלחן הערוך ומוכן לסעודה, לפני האדם.

עד כאן פרוש רש"י.

נמצאנו אפוא למדים, שהקדוש-ברוך-הוא אינו מסתפק בעצם קיום המצוה, ואפלו לא אם הדבר נעשה מתוך קבלת-על והתבטלות למצוה המצוה (הקדוש-ברוך-הוא). אלא הוא גם רוצה שנבין בשכל שלנו את הסבות והטעמים של המצוות והדינים.

אבא/אמא: מכל זאת עולה, כי ישנם שני שלבים בלמוד תורה ובקיום מצוות:

נקודה משיחה

ילד/ילדה: השבת נוציא מארון-הקדש שני ספרי-תורה. בספר-התורה הראשון נקרא את פרשת השבוע, פרשת משפטים, ואלו בספר-התורה השני נקרא פרשת 'שקלים'.

בפרשת שקלים מצוה כל אחד ואחד מבני-ישראל לתת 'מחצית השקל' (=מטבע של חצי שקל העשוי מכסף טהור) לקפה מיוחדת שמהנצבר בה קנו קרבנות לבית-המקדש.

לצערנו, נכון לרגע זה אין לנו עדין בית-מקדש וכלנו מקוים (ואף משתדלים לגרם לכה) שהוא יבנה תקף ומיד ממש. אבל גם ברגעים הספורים שנותרו לנו עד הגאולה השלמה, אנחנו קוראים בתורה את פרשת 'שקלים', כדי לזכור את המצוה המיוחדת של 'מחצית השקל'.

אבא/אמא: מדוע נצטוינו לתת 'מחצית השקל' דוקא ולא שקל שלם?

יש על כך הסברים רבים ושונים. הנה שנים מהם, על-פי תורת-החסידות:

א) אנחנו נותנים 'מחצית השקל' כדי לזכור שאנחנו, עם-ישראל, רק 'חצי', ואלו ה'חצי' השני שלנו הוא - הקדוש-ברוך-הוא. וכאשר אנחנו ממלאים את רצון ה' ומקיימים את מצוותיו, אנחנו מתאחדים עם הקדוש-ברוך-הוא ונעשים למציאות אחת שלמה ('שקל שלם').

ב) 'מחצית השקל' רומזת לנפש-האלקית הקדושה שבקרבנו. 'מחצית השקל' הנוספת היא הנפש-הבהמית שלנו (זאת שאוהבת לאכל ולשתות ולהנות מענייני העולם-הזה...). התפקיד של הנפש-האלקית הוא להשפיע לטובה על הנפש-הבהמית. כאשר היא עושה זאת, מצטרפים שני החצאים ל'שקל שלם'.

(על-פי 'התוועדות' תשמ"ח, חלק ב', עמ' 364 והלאה)